

LOCALITZACIÓ:

A la dreta del camp de la Cadena de Fitor, trobem dues pistes. Aleshores cal agafar la de més a la dreta que -en no massa bon estat- puja vers la serra de Cals.

A 950 metres de distància, en un replà vora la carena de l'esmentada serra, a mà dreta i a pocs metres del camí, és situat aquest dolmen. Fàcil de trobar.

És a 280 +/- 10 m s.n.m.

HISTÒRIA: Fou donat a conèixer per Manuel Cazorro i Ruiz l'any 1912. Aquest autor que l'havia visitat el juliol de l'any 1911 -acompanyat segurament de les mateixes persones citades en la ressenya del Dolmen dels Tres Peus- el descriu i en publica la primera planta i una fotografia. L'anomena Dolmen de la Carena de la Serra de Cals.

Pere Bosch i Gimpera l'any 1919 el classifica entre les cistes rectangulars.

L'any 1922 Antoni Rovira i Virgili reproduí la planta i la fotografia de Cazorro de l'any 1912.

Lluís Pericot i Garcia en la seva tesi de l'any 1925 el classifica entre les cistes.

Josep de Calassanç Serra-Ràfols el cità l'any 1930.

Lluís Pericot i Garcia en la revisió de la seva tesi de l'any 1950 el classifica entre les cistes petites i obertes.

L'any 1946 Joaquim Pla i Cargol en publica una fotografia i Joan Sales una altra fotografia l'any 1963.

Lluís Esteva i Cruañas l'excavà i el publicà, amb bones planimetries, l'any 1965. No el classificà per ésser incomplet.

Joan Badia i Homs el cità els anys 1977 i 1981.

Els autors de Girona pas a pas el citaren l'any 1988.

DESCRIPCIÓ: Es tracta d'una probable galeria catalana en U feta de lloses de pissarra. Del túmul artificial de tendència circular, terraplenat artificialment vers llevant amb blocs ajaguts, en queden restes visibles.

La seva entrada és orientada al sud-est ($170^{\circ} \pm 5^{\circ}$)

El monument visible amida interiorment 1.70 m de llarg, per 0,80 d'ample, per 1,10 m d'altura màxima.

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Actualment (5-V-89) el dolmen conserva 4 lloses de la seva cambra i passadís i la coberta de la cambra molt inclinada. Del túmul que devia cobrir l'estructura interna i del peristàlit de blocs ajaguts en resten testimonis vidents.

MATERIALS ARQUEOLÒGICS: Cazorro l'excavà l'any 1911 amb resultats negatius. En l'excavació d'Esteva tampoc s'hi troba res.

CRONOLOGIA: Pel tipus arquitectònic del sepulcre podem deduir que fou construït vers 2700-2200 a.C